

Jestli chceš, můžeš mne očistit.

Jestli chceš, můžeš mne očistit.

6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU B

Evangelium (Mk 1,40-45)

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlášovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili (lidé) odevšad.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ Jako v mnoha perikopách o uzdravení, i zde nemocný přichází k Ježíšovi. Vkleče se dožaduje pomoci. V jeho žádosti se skrývá hluboká víra. Pokud uvážíme, že pouze Bůh mohl osvobodit od malomocenství, jak velická musela být důvěra malomocného nejen v Ježíšovu dobrou vůli a uzdravující moc, ale i v Ježíšovo spojení s Bohem! Víra malomocného je pozoruhodná také v tom, že nevyžaduje dotek, ba ani slova – stačí Ježíšovo rozhodnutí!

Ježíšova odpověď je soucit, resp. hněv – řecký text umožňuje obě varianty. V každém případě je Ježíš pohnut, rozrušen. Pokud se jedná o soucit, pak se má vztáhnout k lidskému utrpení. Hněv („spravedlivý hněv“) je oproti tomu zaměřen proti zlu a narušenému řádu projevenému malomocenstvím. Vztažení ruky a dotek jsou typickými znameními zázraku uskutečněného v autoritě. Ježíš se dotýká nemocného i přesto, že to bylo zakázané zákonem. V tom můžeme zahlédnout jeho vědomí moci a neohroženosti. Uzdravení se opět děje okamžitě. Evangelium se tak liší od starozákonních textů o uzdravení: Miriam musela na své uzdravení čekat sedm dní, Naamán se musel sedmkrát umýt v Jordánu, zde je však malomocný okamžitě zdrav.

Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ Následuje striktní zákaz nemluvit o uzdravení. A důvod zákazu je hned zřejmý – Ježíš by kvůli popularitě nemohl „svobodně“ působit (tedy jako hlasatel evangelia a služebník Boží) – dav by jej zřejmě vyhledával jako divotvůrce. Uznání kněze se pak stane důkazem a potvrzením uzdravení (Lv 13,49). Na svědectví má uzdravený přinést to, co je nařízeno zákonem.

Mohli bychom mluvit o „tiché evangelizaci“, skrze mlčenlivé svědectví Ježíšových skutků.

On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili (lidé) odevšad. Ten, který byl doposud vyloučený ze společnosti, se stává hlasatelem. Avšak předčasné a veřejné odhalování zázraku vedou k za-halování Ježíše (musí se skrývat). Uzdravený touto „nevhodnou evangelizací“ téměř donutil Ježíše, aby odešel do ústraní. Ne každý, kdo otevřeně vykládá, co s ním učinil Pán, umožňuje Ježíšovi, aby se setkal s lidmi tak, jak On chce. Je třeba hlásat Krista – avšak v pravý čas a „nezkresleně“ (zvěstovat Krista celého, nejen uzdravovatele a divotvůrce).

SHRNUTÍ

Malomocenství je v Bibli jedním z nejhorších neštěstí, které mohou člověka potkat. Malomocný je jako „mrtvé narozené dítě“, „chodící mrtvola“. Jeho uzdravení se přirovnávalo vzkříšení mrtvého. Malomocní museli žít odděleně – už samotné setkání s nimi znečišťovalo. Rabínská teologie považovala malomocenství za Boží trest, a následkem toho viděla v malomocném hříšníka. Pro lepší představu bychom malomocenství dnes snad mohli srovnat významem třeba s nemocí AIDS. Evangelium vykresluje Ježíše „s lidskou tváří“ a s lidskými city: pohnut soucitem Kristus vztáhl ruku a nemocného uzdravil. Zákaz rozhlašovat zázrak se má opět chápat na pozadí toho, že jen po ukřižování a vzkříšení je možné „správně poznat Kristovu identitu“. A teprve pak nastává čas hlásání.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Evangelista Marek říká, že Ježíš „s ním měl soucit“. Dokážeš se i ty radovat s někým, kdo má radost? Nebo dokážeš vyslechnout toho, kdo je smutný, a prožít s ním trochu jeho smutek? To je moc důležité umět. Protože jak se říká: sdílená radost – dvojitá radost, sdílený smutek – poloviční smutek.

Starší:

V textu nacházíme důležitá slova: „měl s ním soucit“. To znamená, že se Ježíš dokázal vcítit do toho, co druhý prožíval. Jak jsme na tom my? Dokážeme i my soucítit s tím, kdo se raduje? Nebo s tím, kdo pláče? Nežijeme pouze uzavření ve svém malém světě svých prožitků, svých radostí a těžkostí? Mít soucit s druhým je také často cesta k jeho i našemu uzdravení, k nalezení správné cesty, k správnému rozhodnutí.

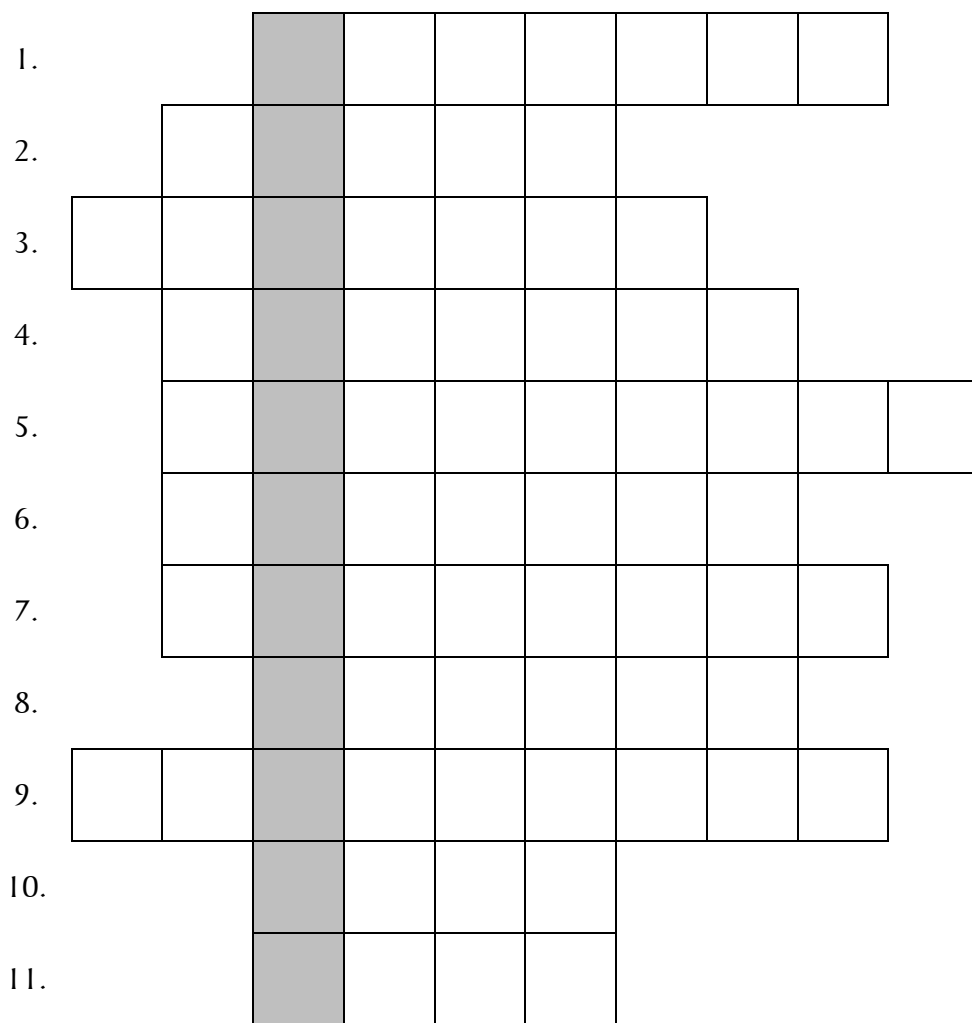
Zkusme si

Mladší / Starší:

Vyprávění o uzdravení malomocného najdeme téměř ve všech evangeliích a každý příběh nám říká něco zajímavého. Dnes vidíme například soucitného Ježíše a nemocného plného víry...

- Na obrázku má na sobě malomocný spoustu obvazů, protože tato nemoc způsobuje ošklivé rány. Umět ovázat zraněného je důležitá dovednost, kterou by všichni měli aspoň trochu ovládat. Zkuste se naučit aspoň tři způsoby vázání obvazů – návod najdete například [na těchto stránkách](#).
- Když se naučíte obvazovat, můžete si zasoutěžit, jak dobře umíte obvazy používat. Hráči se rozdělí do dvou družstev. Na znamení jednomu členovi ostatní ovážou nohu, ten pak musí ujít určitou vzdálenost a vrátit se zpět, aniž by se mu rozvázal nebo mu spadl – pokud se to stane, musí zpět na start. Když se vrátí, hráči obvaz rozvážou a svinou zpět „do válečku“. Pak ovážou dalšího a ten plní stejný úkol. Vítězí družstvo, jehož hráči se dříve vystřídají.
- Ježíš vykonal mnoho zázraků, jimiž uzdravil nemocné – o jednom z nich, který byl malomocný, čteme v dnešním evangeliu. Tento člověk potřeboval k tomu, aby za Ježíšem přišel a byl uzdraven, dvě důležité vlastnosti.

Pokud nevíte, které to byly, dozvíte se to z tajenky křížovky na další stránce!

K Ježíšovi přišel jeden _____ (5) a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. _____ (8) _____ (10), dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu _____ (4): „Ne _____ (11) někomu o tom _____ (2)! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na _____ (9).“ On odešel, ale začal to _____ (3) rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl _____ (1) vejít do města, ale _____ (7) venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili (lidé) _____ (6).

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45

6. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 1,40-45